

Rád by som sa s Vami podelil o moje dojmy z pretekov - Majstrovstvá Európy - EBHC 2018 podľa IFAA pravidiel v Oberwiesenthal – Boží Dar, tak ako som to videl mojimi očami Barebow strelca. Až na zopár maličkostí bol pretek celkom dobre zorganizovaný. Na preteku boli použité zvieratká od výrobcu Franz Bogen, čo sú mimochodom zatiaľ najkrajšie zvieratká aké som doposiaľ videl. Ako už názov preteku napovedá, konali sa tieto preteky v nemeckom mestečku Oberwiesenthal a v českom mestečku Boží Dar. Sú to dve malé spriaznené pohraničné mestečky vzdialené od seba cca 2-3 km. Boží Dar je najvyššie položené (1028 m.n.m.) malé mestečko s počtom obyvateľov 244. Na nemeckej strane je zase Oberwiesenthal najvyššie položené mesto v Nemecku.

Sobota 16.6.2018

Dorazili sme do mestečka Boží dar okolo 18.00 večer. Prvý šok nastal keď sme vystúpili z auta bolo mi chladno. Rýchlo som si uvedomil že to je vlastne 1028 m. n.m a že lepšie to už nebude. Najprv sme sa išli ubytovať do penziónu a potom hneď na registráciu do Oberwiesenthal. Našli sme to celkom ľahko, boli vyznačené tabule. Keď sme prišli k centrálnemu stanu zmocnila sa ma mierna neistota že čo mám robiť a kde sa postaviť do radu rýchlo som si musel oprášiť znalosti angličtiny aby som sa dozvedel čo vlastne treba a kam sa mám postaviť. Z mojou nemčinou to bolo úbohé tak som radšej preladil na angličtinu. Už dávnejšie som nepoužíval angličtinu takže prvé momenty boli také kostrbaté. Keď sme tak stáli v rôznych radoch roztriedený podľa divízií lukov čakajúc na kontrolu náradia ale nevediac čo nás čaká na konci, prebleslo mi hlavou že je to podobné ako som videl v jednom filme o koncentračnom tábore kde všetci stáli v radoch a odovzdávali veci. Neskôr sa nervozita rozplynula a konečne sme dostali registračnú kartičku s číslom a bodovačky na všetky súťažné dni vopred. A teraz už hor sa za dobrodružstvom. Potom sme sa vrátili do penziónu a večer sme išli s Palinom Veselým a Martinom Dragúňom okoštovať vychýrené české pivečko do pravého českého „sklípku“.

Pivečko „Březňák“

Nedeľa 17.6.2018

Ráno po raňajkách sme sa dohodli že si pôjdeme trošku zatrénovať a tak sme sa vybrali na neďalekú tréningovú strelnicu, ktorá sa nachádzala v Božom Dare. Bola to lúka široká cca 200-300 metrov a dlhá cca 70-80 metrov na ktorej bolo rozmiestnených minimálne 200 zvierat v rôznych vzdialenostiach od 6 metrov až po 55 metrov v neznámych vzdialenostiach. Táto tréningová strelnica nám slúžila počas celého týždňa k raňajšiemu rozcvičeniu a tým ambicióznejším aj k večerným tréningom. Po tréningu sme stihli jednoduchý obed v podobe salámov, syrov a paštét privezených z domoviny (v penziónu nebola možnosť obedov) a pobrali sme sa na nástup do Oberwiesenthalu kde sa konal pochod národov. Podaktorý z nás už túto parádu zažili niekoľkokrát ale pre mňa to bolo prvý krát a bol to nezabudnuteľný zážitok vidieť viac ako dve tisícky lukostrelcov v dobrej nálade zhromažďovať sa na parkovisku. Dostali sme tabuľku Slovensko a zástavu a vydali sme sa na pochod mestom. Všetky krajiny po skupinkách išli mestom a ľudia lemovali cestu a kývali nám. Pochod sa končil v centrálnom stane pre cca 600 ľudí kde bol príhovor patróna majstrovstiev Európy a primátora mesta. Po skončení príhovoru sme sa občerstvovali pivom a pozvoľna sa davy rozchádzali.

Trening v nedelu doobeda

Naša výprava

Palino - vlajkonosič

Opäť naša výprava v dave

Pondelok 18.6.2018

Ráno hneď po raňajkách sme išli na nástup a rozcvičenie. Ráno 12 °C a ja som si hrdinsky zobral na seba kraťasy ale pochopil som že to bola chyba. O pol desiatej stále 12 - 15 °C a vietor. Tí ktorí v ten deň strieľali tak sa vybrali na rozcvičné strelnice. Boli dve - jedna bola v Božom Dare a druhá bola v Oberwiesenthal. Tí ktorí ten deň strieľali na okruhu v božom dare zostali tam. My sme išli pešo z penziónu asi kilometer na rozcvičnú strelnicu a po rozcvičení nám povedali pár povzbudivých slov na začiatok a ešte nevyhnutné inštrukcie k preteku a začali nás odvážať autobusmi na jednotlivé okruhy niekoľko kilometrov za dedinu. Okruhy boli označené farebne aj názvami. Barebow strelci – muži, ženy, veteráni boli v pondelok na červenom okruhu. Ten bol asi zo všetkých najdlhší. Začínali sme strieľať okolo jedenástej a končili sme o pol šiestej a ešte asi hodinu.

Prvý deň sme boli rozdelení do skupín podľa abecedy a ostatné dni už podľa výkonu z predchádzajúceho dňa. V každej skupinke sme boli po štyria ľudia. V prvý deň som bol s Maďarom, Nemcom a Talianom. Talian strieľal fantasticky a v prvý deň skončil celkom na druhom mieste. Bolo to náročné lebo sme prvý deň strieľali „3D Hunting Round“ to znamená že je to kolo na 1. šíp bez možnosti žiadnej opravy. Desiatka je za 20 bodov, osmička za 16 a zvyšok tela (čo je u nás za 5) je tu 10 bodov. Čiže všetky hodnoty dvojnásobne. Jedenástku tu nemajú. Boli tam aj vzdialenosti ako 45 až 55 metrov ale nebolo ich veľa. Paradoxne tie som nastrieľal celkom dobre ale pokazil som niekoľko terčov ktoré boli na blízko napr. malé prasiatka alebo sokolíci cca na 12-18 metrov. Po skončení preteku sa bodovačky odovzdávali tzv. „range marschalovi“. Počas dňa sa vyčasil a aj slnko vyšlo a bolo okolo 20-22 stupňov takže pekný deň. Nakoniec sa kraťasy celkom zišli. Potom sme už iba čakali na autobusy ktoré nás odvážali späť na rozcvičnú strelnicu. Do penziónu sme sa dostali niečo po siedmej hodine večer a počítadlo krokov mi ukazovalo niečo cez 25 tis. krokov.

Prvý deň večer to v penzióne vrelo. Každý sa pýtal každého, že ako nastrieľal a o zážitky nebola núdza. Naši dvaja kladkáči (Palino Veselý a Tomáš Szabo) mali v pondelok voľno takže ich to iba čakalo

v utorok. Nie všetci absolvovali rovnaký okruh takže niektorí boli na okruhoch v Nemecku iní v Česku. Kladkáči išli v utorok zhodou okolností na ten istý okruh ako my na červený a tak sme ich dobre vystrašili že je to tam strašne dlhé na chodenie ale keď oni prišli v utorok večer okolo ôsmej tak boli v pohode. Majú lepšiu kondičku ako my ostatní, chlapi sa pripravovali, podaktorý v posilňovni (Palino), podaktorý lezením po skalách (Tomi). Chcem len povedať že pre niekoho sa mohol zdať terén ťažký pre niekoho ľahký. Ale príroda tam bola ozaj krásna miestami až panenská 90 percent ihličnaté lesy a mal som miestami pocit že ten les prerastá do pralesa. Na zemi bola 20 cm hrubá vrstva šľavnatej hustej trávy prepletená z machom a chodili sme doslova ako po koberci. Večer už boli výsledky tak som bol v priebežnom poradí na 9. mieste čo ma príjemne prekvapilo, vzhľadom k tomu, že som nenastrieľal podľa mojich predstáv. Zaspával som plný očakávania z druhého dňa.

Rozcvičná strelnica

Marián Bosý, Ján Kúdela, Martin Dragúň

Utorok 19.6.2018

Ráno klasika opäť chladno. Na rozcvičnej strelnici fúkalo a leto v nedohľadne ale aj napriek nepriaznivému počasiu sme sa všetci hrdo pustili do tréningu. Opäť nás odvážali autobusy na jednotlivé okruhy. Tento deň som dostal do skupinky troch Rakúšanov a aj som sa trochu obával že sa proti mne spiknú. Ale posmeľoval som sa tým že som vedúci skupiny že si na mňa nedovolia. Začali sa medzi sebou rozprávať nejakou hatlaninou a keď som a spýtal čo je to za reč, že to asi nebude „hoch Deutsch“ len sa smiali a povedali že áno to je ich nejaký dialekt. No našťastie jeden z nich vedel dosť dobre po anglicky a ostatní aspoň rozumeli. Tento deň sme strieľali „3D Standard Round“. To je v podstate naše klasické 3d-čko len s malými zmenami. Opäť sa nestrieľa jedenástka a strieľajú sa dva šípy. Teraz má desiatka hodnotu 10 atď. Ale druhý šíp sa strieľa z inej vzdialenosti ako prvý. Čiže ak strieľate prvý napr. z 35 metrov, druhý sa strieľa o pár metrov bližšie. Nie je stanovené koľko. Môže to byť 5-6 metrov ale aj desať. Takže sa vám kludne môže stať to čo mne, že strelíte dole kopcom na sediacého medveďa desinu a keď som sa posunul o 8-10 metrov bližšie tak som ho krásne „vyoutoval“. Totiž veľakrát už ten kolík čo bol prvý nevidíte, lebo už je za stromom alebo v tráve alebo je to proste niekde v dolinke a teda zase musíte odhadovať znova a druhá vzdialenosť vám to môže poriadne skresľovať. Takže tak. Tento deň som poriadne pokazil lebo som dal z 56 šípov až 13 outov. Moju skupinu som síce vyhral ale aj tak mi môj slabší výkon spôsobil prepad na 12 priečku. Nakoniec sa s troch prísne vyzerajúcich Rakúšanov stali celkom milí a priatelia a tak tento deň prebiehal celkom v pohode. Na krokometri bolo iba 13 tis. krokov takže úplná pohoda.

Marián Bosý, Hans-Peter Lorenz, Fallmann Joerg, Wilingshofer August.

Streda 20.6.2018

V stredu ráno sme sa štyria odviezli autom na rozcvičnú strelnicu do susedého mestečka Oberwiesenthal. Po rozdelení a rannom brífingu nás začali vyvážať hore lanovkami na kopec Fichtleberg. Krásny výhľad do doliny mierne odbúral rannú nervozitu. Čakal nás strelecký deň a tu sme mali naplánované kolo „Unmarked Animal Round“ čo znamená že strieľate neznámu vzdialenosť z možnosťou dvoch opravných šípov. Ak vystrelíte z prvej vzdialenosti a netrafíte tak sa prisúvate o 5 yardov dopredu a strieľate druhý šíp a tým si viete opraviť prvý neúspešný šíp. Ak ani teraz netrafíte máte ešte jeden pokus zase sa prisuniete o 5 yardov a zase výstrel. Boduje sa to tak že killzona je 20 bodov telo zvieratá je 18. Pri opravných šípoch to je ponížené o dva body, teda killzona je 16 a telo 14 bodov atď. Túto časť preteku nemáme natrénované. Preto bolo treba dávať pozor aj na pravidlá lebo ak netrafíte a odídete od kolíka a potom si spomeniete, že ste mali strieľať opravný šíp a chcete sa vrátiť tak máte out. Takže som bol samozrejme nervózny nie len kvôli veľkým vzdialenostiam ale aby som neurobil nejakú sprostú chybu čo ma bude stáť body. Bol som v skupine z Čechom, Fínom a Rakúšanom. Rakúšan Marcell Url bol mimochodom pred dvoma rokmi bronzový v tejto súťaži. Čech Tomáš Ehl patrí tiež medzi českú špičku v barebow a Fín Timo Viitanen ten tiež má skúsenosti z medzinárodných pretekov. Mimochodom bol na IFAA indoor flint round v španielku a stretol sa tam s Jánom Knižkom. A každý deň keď sme sa stretli tak ho nechával pozdravovať. Janko Fín ťa pozdravuje. Tento Fín bol veľký srandista. Keď sa mu nedarilo tak každé druhé zviera bolo „fu...ing elk alebo f...ing bear“ atď. Mimochodom Fín pricestoval na tento pretek 3 000 km. A ešte sa zastavil po ceste na majstrovstvách Estónska. Jeho cesta trvala celý týždeň tak si prerátajte že celý tento pretek mu trval 3 týždne a 6 000 km najazdených.

Prvá polovica kola mi išla veľmi dobre, nad moje očakávania. Väčšinu zvierat sme strieľali v lese medzi stromami a keď sme vyšli na lúku kde sa nedalo odhadnúť vzdialenosť a bolo to mierne dole briežkom tak tam na vlkovi sa to zlomilo. Tak ako veľa strelcov pred mnou tak aj tí po mne sa pomýlili na tomto vlkovi. Keď som prišiel na prvý kolík hovorím si „to bude asi 40 metrov“ natiahol som a báb meter pod zviera. Keď som sa posunul o 5 yardov (4,5m) tak si hovorím „čo si debil veď toto je tých 40 metrov čo pred chvíľou“. Vystrelím a zase out zase meter pod zvieratom. Tak som sa posunul o ďalších 5 yardov a už som sa dosť triasol od nervozity a keď som sa pozrel znovu na zviera tak si hovorím „ako môžeš byť taký slepý“ veď až teraz je to tých 40 metrov. No a konečne som vystrelil. Pozerám a zase to padlo meter pod zviera. Totálnu out. Až keď sme prišli k zvieratú vidím že to je obrovský vlk povedal by som, že takmer slon, minimálne 120 cm dlhý a 80 cm vysoký zver. To nás zmiatlo. Strácam vedúcu pozíciu v skupine a tým aj istotu pri odhadovaní vzdialenosti. Potom som si ešte strelil zopár nepodarených výstrelov a nakoniec som ale aj tak obhájil prvenstvo v našej skupinke čo ma dosť potešilo. Výsledné skóre 494 bodov nebolo ani zďaleka najhoršie ale keďže tento deň strelilo minimálne 20 strelcov cez 500 bodov a aspoň 10 strelcov okolo 510-520 bodov zase som prepadol o tri miesta v bodovom rebríčku. Bol som 15.

Ja, Martin Dragúň, Ján Kúdela, Štefan Myšiak

Lanovka na fichtleberg

Ja, Fín Timo Viitanen, Čech Tomáš Ehl, Rakúšan Marsell Uri

Slovensko – české priateľstvo, obaja sme strelili stred desiatky.

Slovensko – finske priateľstvo, opäť sme obaja strelili stred desiatky na 55 metrov

Hrdý Slovák v nemeckých horách

Zaslúžená odmena po dobrom výkone

Štvrtok 21.6.2018

Vo štvrtok sme mali všetci barebow strelci voľno. Trocha sme oddychovali a potom sme sa vybrali na výlet do Karlových Varov. Tento deň je určený na regeneráciu mysle a tela tak sme sa rozhodli oddychovať takže sme sa nachodili dobrovoľne iba 9600 krokov. Dali sme si ešte aj výstup hore schodmi na rozhľadňu. Nieкто (ja) navrhol že si dajme schody pešo hore a potom sa dole odvezieme výťahom -skvelý nápad. Veď energie máme dosť - musíme ju predsa niekde vybiť. Aspoň na chvíľu sme sa nerozprávali o lukostrelbe ale sme rôzne vtipkovali a zabíjali čas. Vo Varoch bolo krásne slnečné počasie ale večer v Božom Dare bolo iba 12°C a pršalo. Po celý týždeň nás sprevádzalo veľmi premenlivé počasie. Rána boli veľmi studené od 6 do 8 stupňov a poobede keď vyšlo slnko bolo cez 20. A keď zase zašlo slnko za mraky bolo zase pomerne chladno a keď sa k tomu pridal ešte aj vietor tak to bolo na softšielové bundy.

Karlovy Vary

Výhled z rozhľadne - Diana

Piatok 22.6.2018

Nočný dážď a rapídne ochladenie prinieslo zo sebou ráno zimu aká sa hneď tak nevidí na toto ročné obdobie. Dokonca aj domáci hovorili : „ty krávo, tak to je docela zima“. Predpovede počasia ukazovali na celý deň maximum 7-8°C ale pocitovo miestami iba 2-3 stupne. Ráno sme sa naobliekali do všetkého čo mal. Ja som mal na sebe tielko, termotičko, krátko rukávové tričko, dlho rukávové tričko, flanelovú košeľu, vestu, a ešte aj vetrovku. Závidel som tým čo mali zimné čiapky. Janko Kúdela vybral dokonca aj zimné rukavice. Jeden Portugalec bo zhrozený že telefonoval domov a tam majú 40°C . Iba Estónec bol v „poho“, hovoril že u nich strieľajú aj keď je -25°C. Tak za takéhoto neočakávaného počasia sme sa vybrali na trať. Len sme sa modlili aby nezačalo pršať. Ale asi nám nemecký pán boh nerozumel, takže okolo desiatej aj pršať začalo. Nie silný dážď ale jemný, hustý a vytrvalý. Pršalo celý deň, až do štvrtej kedy sme končili pretek. Kým sme došli do penzionu už zase svietilo slnko. No a oteplilo sa na 12 stupňov.

Opäť sme strieľali „Unmarked Animal Round“ . Tento deň som dostal do skupiny opäť Čecha Tomáša EHLA a ešte ďalšieho Čecha Petra Nižnanského obaja okupujú popredné priečky v českom rebríčku barebow. Ešte nás do štvorice dopĺňal jeden Rakúšan Pedro Schmidt. Zase sa mi prvá polovica darila až kým som zase neprišiel k tomu prekliatemu vlkovi ktorý bol tento krát iba asi na 45 metrov ale samozrejme zase bol na otvorenom priestranstve a mne sa to nezdalo viac ako 36 metrov. Tak isto sa to nezdalo ani mojim dvom „bratom - Čechom“ ale tí mali trochu viac šťastia takže ho trafili na prvý raz a ja až na druhý. Zase sa niečo vo mne zlomilo a pokazil som pár výstrelov a postupne ako sme pomaly premokali mi začalo byť aj zima. Posledné tri terče som už strieľal tak že ma striaslo od chladu no ale som to ustál a paradoxne tento deň som si nastrieľal najlepšie skóre pre mňa zo všetkých dní. 510 bodov je celkom slušný výsledok. Posunul ma o jednu priečku dopredu a tak som skončil celkovo na 14. mieste.

Poriadna zima, všimnite si Jankovu ľavú ruku

Opäť češi – (Ja, Ehl, Nižnanský a Rakúšan Pedro Schmidt)

Dalo sa to nastrieľať aj lepšie, nebyť banálnych chýb v prvých dvoch dňoch. Nie všetci strelci ktorí tam štartujú sú tí najlepší z Európy. Na posledných priečkach sa nájdu aj slabší a priemerní strelci, ale v ktorejkoľvek kategórii, či už je to Barebow, kladka, tradičný luk alebo longbow v prvej desiatke je už fakt európska elita, ktorá tam kraľuje nie náhodne ale systematicky, opakovane. Takže dostať sa do desiatky a ešte aj uspieť na stupňoch víťazov to chce fakt poriadnu dávku sebaistoty, odhodlania a tréningu. Preto by som rád zdôraznil a vyzdvihol strelcov ako je pán strelec Štefan Myšiak, ktorý skončil na „bedni“ so striebornou medailou a v neposlednom rade aj pán strelec Ján Kúdela, ktorému sa posledný deň vôbec nedarilo, ale aj napriek tomu skončil na peknom šiestom mieste.

Každý z nás kto vôbec nabral odvahu a prihlásil sa na pretek takéhoto formátu v mojich očiach zožal úspech. Celej slovenskej výprave ďakujem za pekné chvíle strávené v kruhu priateľov a prajem im veľa ďalších úspechov a pekných zásahov.

Marián Bosý